

*Wyznanie wiary
świadcstwem
komunii z Bogiem*

Okres Paschalny

WIERA

ISBN 9788387487546

Wydawca: Archidiecezja Poznańska

Redakcja: ks. Szymon Stułkowski

Ilustracja (str. tytułowa): Stanisław Barbacki

Drukarnia: Zakład Poligraficzny Moś & Łuczak sp.j.

WPROWADZENIE

Okres paschalny to czas, w którym uświadamiamy sobie, że spotkanie zmarłych Pana zobowiązuje do tego, abyśmy byli prawdziwymi świadkami Jego tryumfu w świecie. Mamy zwiastować Jego Ewangelię nie tylko poprzez słowa, ale także poprzez czyny. Aby było to możliwe, potrzeba nam życia w komunii z Chrystusem – takiego, o jakim zaświadcza św. Paweł, kiedy woła: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20). Prawdę tę będzie nam przypominać hasło: ***Wyznanie wiary świadectwem komunii z Bogiem.***

Konsekwencje wynikające z głębokiego przeżywania tajemnicy okresu wielkanocnego bardzo zwięźle wyraził w liście apostołskim *Novo millennio ineunte* sługa Boży Jan Paweł II, którego beatyfikacja staje się właśnie udziałem całego Kościoła. Kończąc Jubileusz Roku 2000, powiedział: „Zmartwychwstały Chrystus, który przyłącza się do nas w drodze i pozwala się rozpoznać – tak jak uczniom z Emaus – »przy łamaniu chleba« (por. Łk 24,35), niech zastanie nas czuwających, gotowych rozpoznać Jego oblicze i spieszyć do braci, aby nieść im wspañałą nowinę: »Widzieliśmy Pana!« (J 20,25)”. Naszym zatem zadaniem i powołaniem jest bycie Jego świadkami. Pozostając w komunii ze Zmartwychwstałym, mamy szerzyć Ewangelię słowem i czynem.

Ten wzajemny związek słowa i świadectwa przybliży Benedykt XVI w adhortacji apostołskiej *Verbum Domini*: „Z jednej strony konieczne jest słowo, które przekazuje to, co sam Pan nam powiedział. Z drugiej nieodzowne jest nadanie temu słowu wiarygodności, by nie jawiło się jako piękna filozofia lub utopia, ale jako rzeczywistość, którą można żyć i dzięki której można żyć. Ta wzajemna zależność słowa i świadectwa nawiązuje do sposobu, w który Bóg przemówił przez wcielenie swego Słowa. Słowo Boże dociera do ludzi »przez spotkanie ze świadkami, dzięki którym staje się obecne i żywe«. Każdemu człowiekowi, szczególnie nowym pokoleniom, potrzebne jest bowiem wprowadzenie w słowo Boże »dzięki spotkaniu z dorosłym i jego autentycznemu świadectwu, pozytywnemu wpływowi przyjaciół i towarzyszeniu wielkiej wspólnoty kościelnej«. Istnieje ścisły związek między świadectwem Pisma jako zapisem tego, co Słowo Boże mówi o sobie, a świadectwem życia wierzących. Jedno zakłada drugie i do niego prowadzi. Świadectwo chrześcijańskie przekazuje Słowo, o którym mówią Pisma. Pisma z kolei objaśniają świadectwo, które, dawane własnym życiem, stanowi powołanie chrześcijan. W ten sposób ci, którzy spotykają wiarygodnych świadków Ewangelii, przekonują się o skuteczności słowa Bożego w tych, którzy je przyjmują. Ta wzajemna zależność

świadczenia i Słowa pozwala zrozumieć to, co papież Paweł VI mówi w adhortacji apostołowskiej *Evangelii nuntiandi*. Nasza odpowiedzialność nie ogranicza się do sugerowania światu wspólnych wartości; trzeba wyraźnie głosić słowo Boże. Tylko wtedy będziemy wierni poleceniu Chrystusa: »Dobra Nowina, obwieszczona przez świadectwo życia, musi być wcześniej czy później obwieszczona także słowem życia. Nie ma prawdziwej ewangelizacji bez głoszenia imienia i nauki, życia i obietnic, Królestwa i tajemnicy Jezusa Nazareńskiego, Syna Bożego«[n. 22]» (*Verbum Domini*, 97-98).

Liturgia okresu pięćdziesiątnicy paschalnej, który trwa od II nieszporów niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego do uroczystości Zesłania Ducha Świętego, powinna pomóc w przeżyciu prawdy o Zmartwychwstaniu, a równocześnie pogłębić świadomość chrzcielną.

Czytania Poniedziałku Wielkanocnego mówią o spotkaniu Jezusa z niewiastami, które wyraziły swoją wiarę w Jego Zmartwychwstanie i miłość do Niego. One też stały się świadkami i zwiastunkami prawdy o Zmartwychwstaniu Pana, który polecił im: „Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą”.

Niedziela Miłosierdzia Bożego (II Niedziela Wielkanocna) – w tym roku związana z beatyfikacją papieża Polaka – przypomni, że dzięki świadectwu apostołów chrześcijaninie miłują Jezusa i wierzą w Niego, chociaż Go nie widzieli. Trudno tutaj nie zwrócić uwagi na szczególne świadectwo Jana Pawła II, który, ufając Bożemu Miłosierdziu, w sposób heroiczny wypełniał misję umacniania sióstr i braci w wierze.

Prawdę o tym, że uczniowie poznają swojego ukrzyżowanego Mistrza przy łamaniu chleba, przypomina III Niedziela Wielkanocna. Wtedy otwierają się im oczy: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał”, jest wśród nich i podąża z nimi po drogach czasu.

Znać głos Dobrego Pasterza – to przesłanie IV Niedzieli Wielkanocnej. Bez zaśłuchania w Jego głos, bez przyjęcia Go jako prawdziwego Słowa i Dobrego Pasterza trudno głosić prawdę o życiu, trudno być świadkiem nadziei i miłości.

Przypomnienie, że jesteśmy w drodze do domu Ojca, które przynosi V Niedziela Wielkanocna, skłania do postawienia na nowo pytania o cel naszego życia. Droga do domu Ojca jest drogą wiary. Trzeba uwierzyć Jezusowi, który mówi: „Wierzcie mi, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie”.

Zgromadzeni na niedzielnej Eucharystii, tworzymy wspólnotę wierzących, jesteśmy w komunii z Jezusem. A wszystko dlatego, ponieważ uwierzyliśmy Miłości. Ewangelia VI Niedzieli Wielkanocnej przypomina słowa Jezusa, który mówi: „Jeżeli mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania”. I dalej: „Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten mnie miłuje”.

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego przeżywamy tajemnicę wyniesienia człowieczeństwa Jezusa, który wstępuje do nieba. Nieba nie da się wyrazić ludzkimi słowami – wyraża je tylko to jedno Słowo, którym jest Bóg. Właśnie dlatego, że Jezus jest teraz z Ojcem, może być bliżej nas, może być z nami w pełni, może duchowo być z nami nieustannie.

W zamykającą okres paschalny uroczystość Zesłania Ducha Świętego doświadczamy szczególnego umocnienia, aby otworzyć drzwi naszych serc. Odtąd wszyscy jesteśmy posłani, ponieważ Duch Boży napełnił nas bogactwem swoich darów, które czekają na odpowiedź, stają się zadaniem. One mają nas przynaglać do obdarowywania innych. Jezus, który jest naszym największym Darem wielkanocnym, mówi do nas: „Weźmijcie Ducha Świętego”. Tym darem mamy dzielić się z innymi ludźmi.

W okresie paschalnym roku 2011 należy zwrócić szczególną uwagę na niedzielę Miłosierdzia Bożego (II Niedziela Wielkanocna, Niedziela Biała, w oktawie) w związku z przypadającą tego dnia beatyfikacją sługi Bożego Jana Pawła II, a także na dni, które po niej nastąpią. Chodzi bowiem o to, aby aktywność duszpasterska nie koncentrowała się wyłącznie na przeżyciu samej beatyfikacji, ale uwzględniała również owocowanie tego wielkiego wydarzenia w duchu wezwań, które znalazły się w liście pasterskim Episkopatu Polski, ogłoszonym przed beatyfikacją Jana Pawła II. Czytamy w nim m.in.: „Przeżywajmy godnie beatyfikację naszego Rodaka, który słowem i przykładem uczył nas, że można się »szlachetnie różnić«. Troszczmy się o dobro wspólne, unikając napięć i bezpłodnych sporów w Sejmie oraz na najwyższych szczeblach władzy. Niech ewangeliczne wezwanie do przebaczenia i pojednania stanie się programem wszystkich polityków. Niech wśród wielu zadań nie zapominają o zabezpieczeniu prawnym i materialnym rodzin, aby mogły z odwagą budować swoją przyszłość. (...) Beatyfikacja Jana Pawła II otwiera przed nami (...) perspektywy na przyszłość. Przede wszystkim zobowiązuje nas do jeszcze uważniejszego i bardziej twórczego odczytywania jego dziedzictwa, zawartego w słowach, w jego osobowości, w stylu życia i służby. Drogowskazy, jakie pozostawił nam Ojciec Święty, niech nam pomagają w stawianiu czoła nowym wyzwaniom i niech inspirują nasze życie osobiste oraz społeczne. Błogosławiony Jan Paweł II niech będzie naszym duchowym przewodnikiem na drogach wolności, jedności i solidarności”.

Należy też zwrócić uwagę na Niedzielę Biblijną (III Niedziela Wielkanocna – 8 maja) z następującym po niej Tygodniem Biblijnym, a także na Światową Niedzielę Powołań (IV Niedziela Wielkanocna – 15 maja) i następujące po niej kwartalne dni modlitw o powołania do służby w Kościele.

Pamiętać trzeba również o – przypadającym wcześniej, przed wspomnianymi niedzielami – Dniu Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego (piątek, 29 kwietnia).

Nie można zapomnieć o przygotowaniu do nadejścia Ducha Świętego przed uroczystością Zesłania (nowenna od poniedziałku, 6 czerwca) i samych obchodach uroczystości Zesłania Ducha Świętego (12 czerwca).

Znacząca część okresu paschalnego (od II Niedzieli Wielkanocnej) przypada na miesiąc maj, tradycyjnie poświęcony Najświętszej Maryi Pannie. W tych dniach należy zadbać o odpowiednie zestawienie tematyki paschalnej z tematami maryjnymi. Trzeba zwrócić uwagę, aby w niedziele wielkanocne, również w maju, śpiewać pieśni wielkanocne, a podczas nabożeństw majowych ukazywać Matkę Najświętszą jako najważniejszą uczestniczkę radości paschalnej.

ks. Adam Przybecki